

Балчишки Телеграф

В. "Балчишки телеграф"
предлага безплатна реклама в
Интернет на адрес:
www.Balchiktelegraph.com

**Реджина
Мария**

Тел: 052/46 00 66
Хотел-Ресторант-Спа Център

**Бензиностанции
ЛАФИ**

жк. Балик 0895 65 30 12
Крайпътен комплекс 0896 82 05 12
Промислена зона 0896 82 05 17

**ЕЛПРОМ
ТЕРМО
АД**
Балчик 9600
ул. "Дунав" №40
тел. код 0579
7-25-16 изп. директор
7-20-57 пласмент
7-20-55 снабдяване
7-24-37 факс

СТРОЙПЕРФЕКТ ЕООД
Строително-търговска фирма

* строителство * ремонт * проектиране *
0579/7 22 26 stroiperfekt@mail.bg
0888 205 678 www.stroiperfekt.com

**СУПЕРМАРКЕТ
Аквилон**

Вкусът на здравето!

тел: 7 70 30; 7 70 32

Продължение на в. "Морски телеграф" БАЛЧИК, пл. "21 септември" №1 офис 105 х-л "Балчик" GSM:089/965 52 49 E-mail: vestnikat@abv.bg

140 г. от обесването на В. Левски

Официалните лица, деца и граждани пред паметника на В. Левски.

На 19 февруари се навършват 140 г. от обесването на Васил Левски – най-светлата фигура на Българското национално революционно движение.

На този ден в цялата страна народът ни се прекланя пред паметта на Апостола на свободата, революционера, чийто живот е изпълнен с подвизи, в името на освобождението на България.

Пред паметника на Левски в едноименния квартал на Балчик се събра множество, което почете най-светлата личност на нашата национална революция.

Официални гости на тържеството бяха: Николай Ангелов /кмет на Община Балчик/, Виктор Лучиянов /председател на ОбС/, Стелиян Железов /зам.-кмет/, Мариана Ангелова /секретар на Община Балчик/, общински съветници, ученици от трите училища на града, пенсионери от клубовете „Младост“, „Втора младост“, „Здраве“ и граждани.

Слово за Васил Левски произнесе Мая Иванова, пом.-директор на ОУ „Антим I“ гр. Балчик.

Отец Георги Петков отслужи панихида за дякон Игнатий – Васил Левски и след църковния ритуал прочете пламенно слово: „Когато на такъв ден, като този, кога-то ние възпоменаваме 140г. от обесването на Апостола на свободата Васил Левски, а и не само на този ден всеки път когато минаваме отгук в подножието на паметника муние трябва да си дадем равносметка за това-доколко сме верни на завета на този наистина велик герой- „дела трябват, а не думи“. Днес, когато хората извоюват правата си за по-добър и достоен живот вече в свободна България особено много се нуждаем от личности като Левски-от неговата любов към Родината, от неговата непримири-мост към робската психика, и интересийството, от неговата честност и вяра. Доколко ние се опитваме да изпълним заръката му да бъдем

свободни преди всичко духовно-дали следваме примера му за дълбока вяра в Бога, за взаимопомощ, за доблест и родолюбие?! Защото както казва и св. ап. Иаков „Вяра без дела е мъртва“. Можем да сме изучили Словото Божие, може да сме запознати и с живота и заветите на Васил Левски, но ако тези послания и добродетели не сгреят сърцета ни и не раздвижат волята ни да ги следваме в живота си, то знанията няма да са ни полезни.

Ава Доротея описва вярата на хората така: Да си представим, че Бог е в центъра на една окръжност, а ние сме по периферията и. Колкото ние се приближаваме към центъра на тази окръжност-към Бог-то толкова ние се приближаваме един към друг. Колкото ние се отдалечаваме от центъра, от Бога, то ние толкова се отдалечаваме един от друг. По тази причина е и това отчуждение между хората, защото се отдалечават от Бога. За-

това нека се приближаваме към нашия Творец, извора на живота, подаателя на всички земни и небесни блага и на всяко добро, като следваме учението на църквата. Нека вярата ни в Господ Исус Христос бъде онази пътеводна звезда, която да ни обедини и да озарява пътя ни в тези трудни времена-като се почитаме и помагаме. Тогава ще бъдем верни на завета на Апостола на свободата и живота ни ще бъде честит и благословен!

Нека Божието благословение пребъдва над всички за здраве, успехи и благоденствие! Амин!”

Тържеството продължи с декламации на учениците от ОУ „Св.Св.Кирил и Методий“ – Михаела Тихомирова и Виктория Петрова. Рецитал от стихове за Апостола представиха ученици от ОУ „Антим I“ с преподавател Ана Щерева.

И тази година пенсионерки от клуб „Младост“ рецитираха стихове, а медицински пенсионерски клуб „Здраве“ и „Втора младост“ изпяха две песни за Левски.

С едноминутно мълчание всички се преклониха пред паметта на Апостола на свободата – В. Левски.

Последва поднасяне на венци от: Община Балчик, кмета на ОБА Н. Ангелов, ПП „ГЕРБ“, НФСБ, ч-ще „В. Левски“, ОУ „Антим I“, ОУ „Св.Св.Кирил и Методий“, цветя от пенсионерските клубове и флаери от Ученическия парламент към ОДК гр. Балчик.

/Б.Т./

140 години Майка България празнува тържен празник – обесването на Васил Левски. Всяка година на този ден – 19 февруари, деца и възрастни, мъже и жени от всички краища на родината ни се стичат край бронзовите и каменни статуи на Апостола, отрупвайки ги с цветя и венци. Тържествени слова, стихове, песни... В памет и прослава на един велик българин. В почит към синеокоето карловско момче, служило като дякон Игна-

тий, който подстригва русите си коси и поема пътя на борбата в легитимите на Раковски, в четите на Ильо войвода и Панайот Хитов, за да се превърне в знаменосец Левски и се издигне до велик стратег на националната революция.

От град на град, от село на село, той основа революционни комитети и подготвя борбата, за да стигне до злополучното Къринско ханче и обagri там с кръвта си искрящия сняг. А снажни мъже

слизат от Балкана и събират аления сняг /според Й. Радичков/, за да го разнесат из земята българска и да попие там кървавата вода во веки веков. А той, Апостолът, отдал всичко от себе си за другите /като човек с нулева кръвна група/, увисва на бесилката с мисълта само за България: „Отче, моли се не за мен, а за България. Боже, избави България!“ – последните слова на най-достойния българин!

Мария АНДРЕЕВА

Тъжна равносметка

В историята има много верни народни синонове, които се издигат до високите върхове на нравственото величие. Но на най-високия връх се издига Апостолът Васил Левски. 140 години от неговата гибел – спомняйки си за неговия живот, съдба, идеали, е редно да се запитаме – останахме ли верни на това, което той ни завещава: „Аз съм посветил себе си на Отечеството си... Да му служи до смърт и да работя по народната воля.“

Трудно е да се даде отговор, защото в днешно време колективната безотговорност стана модерна болест. Шири се навсякъде, не само по етажите на властта и е много удобна за прикритие на нечестната съвест. Клиничните случаи са многобройни. Лечението е продължително и като че няма защитен механизъм за справяне с този вирус.

Правейки своите журналистически разследвания, медиите се

надпреварват да изясняват причините и обстоятелствата за нещо, което се случва. Яхват метлата на народното недоволство. От това живото ни не става по-лек. В обикновеното ежедневие се случват хиляди добри неща, които отминават с безразличие. Добрите новини се спотайват и чакат да им дойде времето, за да излязат на светло. По-важно е да се знае кой е кой, как и кога, с какви средства воюва. И в тази сложна игра кой е прав и кой е крив, човекът се поставя в компроматна схема. А времето си тече неумолимо. Колелото на живота се завъртва. Свидетели сме на стачки, демонстрации, терористични атаки и т.н. Все още страхът се е загнездил в човешките души. „А зимата пее своята зла песен...“

Политиците ни съветват да бъдем оптимисти. Да, но този оптимизъм се превръща в оптимистична трагедия. Какво

му остава на човек? Трябва ли да си затваря очите, да се прави на сляп и глух, за да живее спокойно? Тогава къде е тиражираната от дълги години „гражданска позиция и поведение“, отговорност, чест, достойнство? Тези понятия са се размили във времето. Заобиколили сме от фалш, лицемерие, лъжа, измама и корупция. Патриот е не този, който дава душата си за народа, а този, който иска да спаси себе си. На коя страна да застанем? Къде е отишла правдата? Кривдата ни се присмива жестоко.

Уж живеем в свободно време, но не можем да изречем една истина, без последствия. Примерите в това отношение са много. Опитите да се заложи на нравствените ценности, вярата и духовното все още са слаби. „Парицата е царица“ – казва един герой от пътеписа на Алеко Константинов „До Чикаго и назад“.

/Продължава на стр. 2/

